

Det ærede Medlem nævnte dernæst Sagen om Præsteindstillingen i Højslev. Det ærede Medlem sagde, at det var Menighedsraadet, der havde Ansvaret for Indstillingen og ikke Biskoppen, og det maa jeg give ham Ret i. Men jeg skal nu meddele, hvorledes det er gaaet i Højslev, og det ærede Medlem vil da forstaa, at jeg netop i denne Sag har handlet ud fra den Opfattelse, at det er Menighedsraadet, der har Ansvaret. Det gik, som det ærede Medlem sagde, saaledes, at Indstillingen kom til at se meget anderledes ud efter sidste Møde, hvor Biskoppen var til Stede. Man havde ved de tidligere afholdte Møder, efter hvad der er mig meddelt, været enig om en bestemt Mand, men efter Biskoppens Sammenkomst med Menighedsraadet blev Indstillingen en anden. Der rejste sig saa en Bevægelse i Sognet, og der blev skrevet under paa en Adresse; jeg tror, at 84 pCt. af alle over 25 Aar i Kirkens Distrikter bad om, at der ikke maatte blive taget Hensyn til Indstillingens Nr. 1. Denne Adresse blev mig forevist, og jeg bad dem, der havde indsamlet Underskrifter, om at rejse hjem og aflevere den til Menighedsraadet, for det var egentlig det, der klagedes over; derfra kunde den saa gaa til Biskoppen og ind til mig. Dette fandt Repræsentanterne for Adressen var det naturligeste, de tog den med hjem, og Menighedsraadet holdt paa ny Møde. Det havde nu haft Tid til at overveje Sagen, der var gaaet Uger, men det ikke blot fastholdt sin tidligere Indstilling, der var endogsaa en Stemme mere for den. Saa har Menighedsraadet virkelig Ansvaret for denne Indstilling; den Overrumpling, som det paastaar, det har været Genstand for, kan ikke have været Grunden til, at det fastholdt den Indstilling den lange Tid.

Det er drastiske Udtryk, det ærede Medlem bruger om Biskoppens Samtale med Menighedsraadet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kender den Samtale i det nøjere, men det er dog klart, at naar Biskoppen kommer til Stede for at gennemgaa Ansøgningerne, saa giver han Oplysninger om de paagældende Ansøgere. Det ærede Medlem mente, at Menighedsraadene maaske helst var fri for, at Biskoppen eller Provsten kom til Stede. Det er ikke min Erfaring; min Erfaring er tværtimod den, at der er mange Menighedsraad, der savner den tidligere Ordning, at de kom til Stede straks, naar Ansøgningerne var sendt ud, for at forhandle med Menighedsraadet — det har jeg mange Eksempler paa —, idet Menighedsraadene

jo gerne vil have saa gode og saa fyldige Oplysninger om Ansøgerne, som de kan faa.

Det ærede Medlem mente, at man maaske kunde have sparet sig nogle af Skemaerne til Menighedsraadene Afbenyttelse. Menighedsraadene har jo i Forhold til tidligere faaet en stor Administration af økonomiske Forhold, navnlig af de forskellige Kasser, og det, der er sket, er kun sket for at lette deres Arbejde, at de ikke sammenblander de forskellige Kasser, men har et let tilgængeligt Materiale at bruge ved deres Regnskabsopgørelser paa de forskellige Kassers Omraade.

J. Oskar Andersen: Da jeg begærede Ordet, vidste jeg ikke, der var andre, der havde indtegnet sig for at protestere mod de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Povlsen. Der er nu protesteret af et Medlem af mit Parti, og der er protesteret af den højtærede Kirkeminister, saa i og for sig er det overflødigt, at jeg tager Ordet her. Men der er Grund til at protestere eftertrykkeligt mod den mærkelige kirkelige Opfattelse og den Betragtning af Kirkefonden, som en tidligere Kirkeminister, tilmed, som der blev sagt, en Mand, der har været Præst, har fremsat her. Det forekommer mig i høj Grad at vidne om, hvordan den kirkelige Horisont er, som Taleren er i Besiddelse af, naar han kan fremsætte en Kritik af den Art, han her fremsatte overfor det Maal, der er sat for Kirkefondens Arbejde, som gennem en Række Aar har vist sig at være nødvendigt, hvis man virkelig skal kunne oparbejde et Menighedsliv her i København. Det ærede Medlem er aabenbart ganske blottet for enhver Erfaring med Hensyn til Arbejdet i København, naar han kan proklamere, at der ikke er Trang til Kirker, og at det Maal, der er sat i Retning af et Sogns Omfang her i København, er hen i Vejret.

Jeg har tidligere haft Lejlighed til at følge det ærede Medlem i hans Udtalelser om disse Forhold, og der er ikke for mig noget nyt heri andet end dette ene, at han ved denne Lejlighed betonedede, at han tidligere havde næret en dyb Beundring for Kirkefonden. Det var mig kært at faa dette lille Bidrag til nyere dansk Kirkehistorie, da jeg ikke i det ærede Medlems Optræden ved nogen Lejlighed har kunnet spore dette. Men det har maaske været skjult inde i Hjertet. Derimod har det været mig ganske klart, at det ærede Medlem stadig paa enhver Maade har søgt at lægge Kirkefonden og i det hele taget